

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupeného JUDr. Petrem Jaškem, advokátem, se sídlem Hlavní tř. č. 7, Šumperk, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 8. 2001, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 12. 2008, č. j. 19 Ca 287/2001 - 207,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalované **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.
- III. Ustanovenému zástupci JUDr. Petru Jaškovi, advokátu, se sídlem Hlavní tř. č. 7, Šumperk, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 800 Kč, která je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou dne 12. 1. 2009 se žalobce S. M. (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení, kterým mu Krajský soud v Ostravě ustanovil zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokáta JUDr. Petra Jaška, se sídlem Hlavní tř. č. 7, Šumperk.

Žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě dne 25. 8. 2001 se stěžovatel domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalované, jímž mu byla zvýšena procentní výměra částečného invalidního důchodu na částku 3014 Kč. Krajský soud žalobu zamítl

rozsudkem ze dne 29. 4. 2008, č. j. 19 Ca 287/2001 - 184, proti němuž podal stěžovatel kasační stížnost dne 3. 6. 2008. Krajský soud v nyní přezkoumávaném usnesení z 19. 12. 2008 zbavil advokátku Mgr. Pavlu Frodlovou povinnosti stěžovatele nadále zastupovat (výrok I.) a ustanovil zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokáta JUDr. Petra Jaška (výrok II.). Výrok II. stěžovatel napadl právě projednávanou kasační stížností a navrhl jej zrušit, neboť krajský soud nerozhodl o jeho návrhu, v němž žádal ustanovit zástupcem pro řízení JUDr. Tomáše Sokola, advokáta, se sídlem v Praze. Na tomto svém návrhu setrval a žádá krajský soud, aby (*pozn. NSS*: zřejmě po zrušujícím rozsudku v právě projednávané věci sp. zn. 6 Ads 15/2009) mu JUDr. Sokola ustanovil zástupcem pro řízení.

Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti podle ust. § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost podal včas (ust. § 106 odst. 1 s. ř. s.) a uplatňuje v ní přípustné důvody podřaditelné pod ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Stěžovatel též splňuje podmínku povinného zastoupení právním zástupcem ve smyslu ust. § 105 odst. 2 s. ř. s. Kasační stížnost je tedy přípustná.

Podle ust. § 35 odst. 8 s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování v takovém případě platí stát.

Smyslem tohoto ustanovení je poskytnutí faktické a odborně fundované ochrany práv osobě, která splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků, a u níž je takové ochrany třeba. Zmíněné ustanovení ovšem garantuje právě a pouze poskytnutí odborného zastoupení **některou z** osob s právnickým vzděláním, již může být i advokát, nezakládá v žádném případě právo na ustanovení konkrétního zástupce, kterého osoba navrhuje ustanovení zástupce ve svém návrhu označuje.

Zákon soudu nestanoví žádná kritéria pro výběr ustanovených zástupců z řad advokátů, úvaha soudu je tak v tomto směru zcela volná. Soud může přihlédnout k návrhu stěžovatele, který žádá o ustanovení konkrétního advokáta, pokud je takový návrh shledán dostatečně důvodným, učinit tak však nemusí. V probíhajícím řízení však stěžovatel v žalobě navrhl, aby mu byl ustanoven zástupcem advokát z Prahy, JUDr. Tomáš Sokol, svůj návrh však nijak nezduvodnil. Krajský soud v Ostravě v napadeném usnesení ustanovil zástupce z řad advokátů, který má sídlo v obvodu tohoto krajského soudu a též v městě blízkém bydlišti stěžovatele. Za tohoto stavu, uváží-li soud, že v rámci zastoupení stěžovatele přichází v úvahu nahlížení do soudního spisu, event. i do správního spisu, který se po dobu řízení před soudem nachází u tohoto soudu, pak není řešením nelogickým ustanovit stěžovateli zástupce z obvodu soudu, kde je řízení vedeno. Proto Nejvyšší správní soud neshledal v napadeném usnesení krajského soudu žádných vad a kasační stížnost je tedy nedůvodná.

Stěžovatel v kasační stížnosti poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 Ads 17/2008, tuto svou argumentaci však nijak dál nespécifikoval. Nejvyšší správní soud v takové situaci konstatuje, že zmíněný rozsudek se sice týká (jiné) právní věci stěžovatele S. M., avšak právní otázky v něm řešené jsou odlišné od právní otázky nyní posuzované. Nejvyšší správní soud tedy k této „námitce“ nepřihlédl.

Stěžovatel pak ještě odkázal (opět bez bližšího upřesnění) na rozsudek zdejšího soudu sp. zn. 4 Ads 46/2006. Ani tento odkaz Nejvyšší správní soud neshledal relevantním pro podporu stěžovatelova návrhu. Opět se sice jednalo o právní věc nynějšího stěžovatele, která se zabývala mj. námitkou proti ustanovenému advokátovi, avšak Nejvyšším správním soudem přijaté řešení bylo totožné s názorem shora uvedeným v nyní posuzované věci; Nejvyšší správní soud totiž uvedl, že právo na ustanovení obhájce soudem není právem na ustanovení konkrétního advokáta a shledal vhodným, aby byl stěžovateli ustanoven zástupcem advokát, jenž má sídlo v obvodu soudu, u něhož je vedeno řízení.

K námitce stěžovatele, že krajský soud doposud nerozhodl o jeho návrhu na ustanovení zástupce -advokáta JUDr. Tomáše Sokola z Prahy, Nejvyšší správní soud pouze podotýká, že o tomto stěžovatelově návrhu bylo ve věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 19 Ca 287/2001 rozhodnuto již dvakrát. Poprvé byl krajským soudem návrh zamítnut dne 25. 9. 2007, č. j. 19 Ca 287/2001 - 120 (rozhodnutí bylo potvrzeno i Nejvyšším správním soudem dne 14. 2. 2008, č. j. 6 Ads 159/2007 - 159; v právní moci od 4. 7. 2008), a podruhé byl návrh zamítnut právě přezkoumávaným usnesením, tj. dne 19. 12. 2008, č. j. 19 Ca 287/2001 - 207. Nejvyšší správní soud tedy neshledal žádnou vadu v řízení před krajským soudem. I tato stěžovatelova námitka je tedy nedůvodná.

Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnost podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaný měl ve věci úspěch, nevznikly mu však náklady řízení o kasační stížnosti přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud mu proto právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Napadeným usnesením krajského soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 19 Ca 287/2001 - 207, byl stěžovateli ustanoven zástupcem pro řízení advokát JUDr. Petr Jašek. Ten v přípisu Nejvyššímu správnímu soudu ze dne 3. 2. 2009 uvedl, že požaduje odměnu za zastupování ve výši 1000 Kč za „převzetí a přípravu zastoupení včetně kontaktního jednání se žalobcem“ a náhradu nákladů řízení 300 Kč. Nejvyšší správní soud mu podle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. přiznal odměnu za zastupování za jeden úkon právní služby ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů. Nejvyšší správní soud v této souvislosti uvádí, že podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) cit. vyhlášky mimosmluvní odměna náleží za první poradu s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, je-li klientovi zástupce ustanoven soudem. Na rozdíl od ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) citované vyhlášky, kdy na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb náleží odměna již za samotné převzetí a přípravu zastoupení, ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) citované vyhlášky vyžaduje první poradu s klientem. Nejvyšší správní soud tedy úkony zástupcem stěžovatele deklarované posoudil jako jeden úkon právní služby a za něj přiznal odměnu. Tato odměna je podle ust. § 9 odst. 2 cit. vyhlášky ve spojení s ust. § 7 cit. vyhlášky stanovena ve výši 500 Kč za jeden úkon právní služby. Dále Nejvyšší správní

soud přiznal na náhradě hotových výdajů podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (jeden úkon právní služby po 300 Kč). Dohromady tedy přiznal částku 800 Kč jako odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů. K výplatě této částky pak Nejvyšší správní soud stanovil přiměřenou lhůtu.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. března 2009

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu